

ŠVENTIMAS

III TEMA SUSITIKIMAMS

Medžiaga, kurią kviečiame apmąstyti asmeniškai, melstis, klausytis maldoje, taip pat dalyvauti Sinodinio kelio susitikimuose parapijoje

Kaip ŠVENČIAME savo tikėjimą?!

Iš Nehemijo knygos:

Tai įvyko septintojo mėnesio pirmąją dieną <...>

Ezra atskleidė knygą visų žmonių akyse, nes jis stovėjo aukščiau už visus žmones. Jam atvėrus knygą, visi žmonės atsistojo. Ezrai pašlovinus VIEŠPATĮ, didingąjį Dievą, žmonės atsakė: „Amen! Amen!“ – iškeldami rankas. Tada jie nusilenkė ir pagarbino VIEŠPATĮ, kniūbsčia parpuldami ant žemės. Ir levitai <...> padėjo žmonėms suprasti Mokymą, jiems stovint savo vietose. Jie skaitė iš knygos – iš Dievo Mokymo, išversdami jį ir paaiškindami jo prasmę. Taip jie galėjo suprasti, kas buvo skaitoma.

Valdytojas Nehemijas, kunigas ir Rašto žinovas Ezra ir levitai, aiškindami žmonėms, visiems jiems sakė: „Ši diena yra šventa VIEŠPAČIUI, jūsų Dievui. Neliūdėkite ir neverkite“. Mat, girdėdami Mokymo žodžius, žmonės verkė. Be to, jis tarė jiems: „Eikite, valgykite rinktinių valgių ir gerkite saldžių gėrimų, skirdami jų dalį tiems, kurie nieko neturi sau pasiruošę, nes ši diena yra šventa mūsų VIEŠPAČIUI. Nebūkite liūdni, nes džiugesys VIEŠPATYJE yra jūsų stiprybė.“ *Neh 8, 2; 5–10*

KELETAS MINČIŲ

1. Neįmanoma švęsti vienatvėje. Šventė įvyksta konkrečią dieną ir valandą susirinkus visiems pakviestiesiems. Ar niekas nepamirštas?
2. Svetingumo kultūra. Ar viskuo pasirūpinta?
3. Tai šventė ar kasdienė rutina? Kaip tai atspindi Bažnyčios tarnai ir mūsų apranga bei laikysena?
4. Mūsų kunigai. Ar jų tarnystėje jaučiama meilė žmonėms ir atliekamiems patarnavimams?
5. Ar įmanoma patirti Kristaus buvimą tarp mūsų?
6. Kaip liturginis sambūris daro įtaką šventėms mūsų namuose?
7. Realus klausimas: ar Kristus iš tiesų prisikėlė, jei išeinančių iš bažnyčių veiduose – pilkuma?

KIEKVIENĄ SUSITIKIMĄ AR ASMENINĮ APMĄSTYMĄ

- ✓ pradėkime malda
- ✓ perskaitykime Šv. Rašto ištrauką
- ✓ skirkime laiko tylai, apmąstymui
- ✓ peržvelkime 5–7 min. vaizdo įrašą
- ✓ peržvelkime klausimus
- ✓ skirkime laiko pasidalinimui
- ✓ aptarkime, kas aktualiausia
- ✓ užbaikime malda

Pagrindinis klausimas: ką Šventoji Dvasia sako mūsų Bažnyčiai šiandien?

TOKIA BUS AMŽINYBĖ: DIEVO ŠLOVINIMAS! IR NEBUS NUOBODU!

KLAUSIMAI APMĄSTYMI IR PASIDALINIMUI

PRISIMINKIME

„Kaip dažnai krikščionims paprasčiau dalyvauti laidotuvių eisenoje nei šlovinti Viešpatį. Šlovinimas teikia džiaugsmą. Šlovinti Dievą! **Bet iš tiesų, ką gi reiškia šlovinti Dievą?** Šlovinti Dievą – tai išeiti iš savęs ir šlovinti Jį, nesitikint jokio atpildo, nes ir jis visiškai už dyką mus apdovanoja savo malonėmis.

Aš galėčiau jūsų paklausti, – tęsė popiežius Pranciškus, – **ar jūs dalyvaudami šiose Mišiose šlovinate Viešpatį**, ar tik atėjote prašyti Dievą ir Jam dėkoti? Ar šlovinate Dievą? Iš tiesų, šlovinimas tai naujas dalykas ne vieno mūsų dvasiniame gyvenime. Šlovinti Dievą, reiškia išeiti iš savęs, skirti laiko šlovinimui.

Kartais pagalvoji: „**kokios ilgos šios Mišios**“. Jos prailgsta tik tuomet jei nesugebi paskirti savo laiko nesitikėdamas atlygio, jei nešlovini Dievo. Tačiau jei kupinas džiaugsmo šlovini Dievą, pajunti ir šlovinimo grožį. Tokia bus amžinybė: Dievo šlovinimas! Ir nebus nuobodu! Bus gražu! Toks džiaugsmas mus padaro laisvus.“ (popiežius Pranciškus, 2013 m. gegužės 31 d.)

„**Homilija** turi būti gerai parengta ir turi būti trumpa. Kiek kartų matome, kad per pamokslą kai kurie ima snausti, kiti kalbasi, o dar kiti išeina laukan parūkyti... Deja. Tai būna! Visi žinote, kad tai būna! Dėl to, prašau, homilija tebūna trumpa ir gerai parengta.“ (popiežius Pranciškus, 2018 m. vasario 8 d.)

1. Kaip aš išgyvenu liturgiją? Ar tai nėra tapę rutina? Kas padėtų geriau išgirsti homiliją ar jai pasiruošti?
2. Kiek dalyvavimas liturgijoje daro įtaką šventei mano širdyje ir namuose?
3. Kas man gali padėti išgyventi gyvą ryšį su Kristumi per Sakramentus?

MELSKIMĖS

Švenčiausioji Trejybė, vieninteli ir amžinas Dieve,
kuriančioji ir gelbstinti Meile,
Tėve, taip mus pamilęs, jog savo Sūnų
mums atidavęs,
Jėzau, Kely, Tiesa ir Gyvenime, savąja auka
ir Žodžio bei Kūno dovana
parodęs mums meilę iki galo,
Šventoji Dvasia, surenkanti mus į Bažnyčią,
kad dalyvaudume Tėvo ir Sūnaus
meilės ir malonės gyvenime,
apšviesk ir vesk savo tautą Sinodiniu keliu.
Įkvėpk įšventintiesiems, pašvęstiesiems
ir visiems pakrikštytiesiems
nuoširdų atsivertimo ir gyvenimo naujumo troškimą,
duok nuolankumo pripažinti blogybes, nuodėmes
ir apsilėidimus, kankinančius mūsų vyskupiją,
ir suteik drąsos atnaujinti pastoracinį darbą
pagal šio laikmečio lūkesčius ir poreikius.
Padaryk mus gyvaisiais broliškos bendrystės akmenimis
ir nenuilstančiais meilės Evangelijos liudytojais,
kad būtume kaip Marija, Bažnyčios Motina ir Paveikslas,
naujo dangaus ir naujos žemės statytojais.

Amen.